

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 45/2024
25.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету малолетног Арманда Селимовића, због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног Арманда Селимовића–адвоката Драгана Стојановића, поднетом против правоснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Км.бр.22/21 од 05.05.2023.године и Квм.бр.20/23 од 19.05.2023.године, у седници већа одржаној дана 25.01.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца малолетног Арманда Селимовића–адвоката Драгана Стојановића па се **УКИДАЈУ** правоснажна решења Вишег суда у Сремској Митровици Км.бр.22/21 од 05.05.2023.године и Квм.бр.20/23 од 19.05.2023.године и предмет враћа Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Км.бр.22/21 од 05.05.2023.године, одбијен је као неоснован захтев браниоца малолетног Арманда Селимовића, адвоката Драгана Стојановића, за исплату трошкова поступка у износу од 1.863.050,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Квм.бр.20/23 од 19.05.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног Арманда Селимовића, адвоката Драгана Стојановића, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Км.бр.22/21 од 05.05.2023.године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног Арманда Селимовића–адвокат Драган Стојановић, због повреде закона из члана 261. до 268. ЗКП у вези члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе

предмета врати Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање или да преиначи побијана решења и усвоји захтев браниоца за накнаду трошкова поступка у износу од 1.863.050,00 динара. Иако формално не означава, из образложења захтева суштински произилази да бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног Арманда Селимовића–адвоката Драгана Стојановића је основан.

Бранилац малолетног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП, на штету малолетног тиме што је у изреци побијаних решења наведено да изабраном браниоцу не припадају трошкови кривичног поступка, са образложењем да је малолетнику изречена казна малолетничког затвора и на тај начин погрешно применио одредбу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и одредбе члана 261. до 268.ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Км.22/21 од 02.03.2022.године, малолетни Армандо Селимовић је оглашен кривим да је извршио кривична дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, за која кривична дела му је изречена казна малолетничког затвора у трајању од пет година. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени упућени да свој имовинско-правни захтев остварују у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 40/22 од 19.05.2022.године, делимично је усвојена жалба малолетника АА и жалбе браниоца малолетника Арманда Селимовића, па је преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Км.22/21 од 02.03.2022.године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је малолетном Арманду Селимовићу та кривична дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ изречена казна малолетничког затвора у трајању од три године, док је жалба браниоца малолетника АА и жалба браниоца малолетника Арманда Селимовића у осталом делу одбијене, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена и на тај начин одлука у погледу трошкова кривичног поступка остала неизмењена.

Побијаним решењима, првостепени и другостепени суд су одбили захтев за трошкове, позивајући се на примену одредбе члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, прописано је да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинко-правног захтева, само ако је малолетнику изрекао казну, а ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени се упућује на парнични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

По налажењу овог суда, у конкретној процесној ситуацији када је правноснажном пресудом одлучено о основу трошкова кривичног поступка, односно да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, суд није могао посебним решењем, применом члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, да одбије као неоснован захтев браниоца малолетног да му се досуде трошкови кривичног поступка, који се односе на награду и нужне издатке браниоца, већ је могао да одлучује само о висини трошкова, јер се према одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем може одлучити само о висини трошкова, а не и о обавези плаћања трошкова, с обзиром да о тој обавези одлучује само пресудом, како императивно налаже одредба члана 262. став 1. ЗКП.

Одредба члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица прописује да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинско-правног захтева, у случају када је малолетнику изрекао казну, што значи да је суду остављена само могућност, а не и обавеза да малолетног обавезе да сноси трошкове кривичног поступка уколико му је изрекао казну малолетничког затвора, а што у конкретном случају суд није учинио, већ је одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Након такве одлуке, првостепени и другостепени суд су одбијајући захтев за накнаду трошкова окривљеног, погрешно применили одредбу члана 79. ЗОМ, јер малолетни учинилац пресудом није обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка у које спадају и награде и накнаде за рад браниоца.

Како је, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, укинуо побијана правноснажна

решења Вишег суда у Сремској Митровици Км.бр.22/21 од 05.05.2023.године и Квм.бр.20/23 од 19.05.2023.године и предмет вратио Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић